

РЕШЕНИЕ

№ 15311

гр. София, 21.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в публично заседание на 26.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **10136** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Р. И. К., [ЕГН], от [населено място], [жк], 524, вх. "А", ет. 4, ап. 15, чрез адв. Г. У., съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3, тел. 0878 274 474, срещу Решение № 2153-21-261/26.08.2025 г. от директора на ТП на НОИ – С.–град, с което е оставена без уважение жалбата на Р. И. К. срещу Разпореждане № [ЕГН]/55 от 11.07.2025 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

В жалбата се иска отмяна на Решение № 2153-21-261/26.08.2025 г. от директора на ТП на НОИ – С.–град, като се твърди че е незаконосъобразно, противоречащо на материалния и процесуалния закон. В това отношение се твърди, че жалбоподателят е бил в трудово правоотношение с „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД, на основание трудов договор, съгласно който е бил назначен на длъжност шофьор на такси. Жалбоподателят е изпълнявал съвестно трудовите си задължения, като организацията на таксиметровата дейност е била осъществявана от работодателя му. Жалбоподателят твърди, че е получавал заплата от работодателя си „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД съгласно трудовия си договор. Незаконосъобразен бил аргументът на административния орган, че работодателят не е имал лиценз за таксиметрова дейност и респективно не е извършвал такава дейност, защото работникът/служителят не проверява лицензите на работодателя си. По дискриминационен начин се изнасяла в оспореното решение информацията за собствениците и управителите на дружествата работодатели /осигурители, в това число се посочвали данни за криминално минало, цитирали се неприключили наказателни производства с неясен предмет. Държавата е допуснала „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД да функционира и съществува, да бъде

осигурител и да създава в служителите си сигурност и увереност, че същите са осигурени и че упражняват трудовата си дейност напълно законосъобразно, като дори на жалбоподателя му бил признат осигурителен стаж за периода и му била отпусната пенсия. Следователно, за да бъде заличен този стаж на жалбоподателя, административния орган следвало да докаже умисъл и пряка отговорност на жалбоподателя за неплащането на осигуровките или за неосъществяването на трудова дейност. Заявява се още, че се прави възражение за „изтекла давност за изключването на осигурителния стаж на жалбоподателя за периода за този осигурител“. Твърди се и че жалбоподателят е бил в трудово правоотношение и с „АО- КОМПАНИ“ ЕООД на основание трудов договор, като е бил на длъжност автомонтьор. По тези съображения се иска отмяна на оспореното Решение № 2153-21-261/26.08.2025 г. от директора на ТП на НОИ – С.-град, с което е оставена без уважение жалбата на Р. И. К. срещу Разпореждане №[ЕГН]/55 от 11.07.2025г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

В с.з. заседание жалбоподателят Р. И. К., лично и чрез адв. Г. У., поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Искане се отмяна на оспореното решение на директора на ТП на НОИ – С.-град. Заявява се претенция за присъждане на разноските по делото. В писмени бележки адв. У. преповтаря съображенията по жалбата. Посочва, че контролът на дейността на работодателите/осигурителите е изцяло в правомощията и отговорностите на Държавата. Неплащането на осигурителни вноски от страна на осигурителя не следва да рефлектира върху осигуреното лице. Посочва се още, че проверките по отношение на двете дружества / във връзка с които са издадени и задължителни предписания/ от страна на държавните органи не са свеждани до знанието на жалбоподателя, респ. същият не е имал възможността да осъществи правото си на защита. Бил е лишен от възможността да поиска и представи доказателства и да защитава своите интереси, независимо от пасивността на собствениците и управителите на дружествата. Заключениета по тези проверки били неверни, а фактите са грешно интерпретирани. Разпитаният по делото като свидетел управител на РЕ-СТАРТ-72” ЕООД е заявил, че е подписвал документи пред нотариус, включително и пълномощни и не помнел подробности, като не е управлявал търговски дружества. Това не било незаконно и не означавало, че дружеството не е съществувало и не е извършвало дейност. От представените ГДД по ЗДФЛ за счетоводителката, е видно че тя е декларирала доход от това дружество, от което се прави извод, че то е извършвало стопанска дейност и е функционирало. Отново се твърди, че жалбоподателят е бил в трудови правоотношения и с „АО- КОМПАНИ“ ЕООД на основание трудов договор.

В с.з. ответникът- Директорът НА ТП НА НОИ – С. – град, редовно уведомен, не се явява, в съдебно заседание се представлява от главен юрисконсулт А., редовно упълномощена, с пълномощно по делото, която оспорва жалбата като неоснователна. Заявява претенция за присъждане на разноските по делото.

СГП- редовно и своевременно уведомена, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе, съобрази следното от фактическа страна:

Със Заявление вх. № 2113-21-7434 от 10. 10.2024 г. Р. И. К. е направил искане за отпускане на лична пенсия за ОСВ по чл. 68а. ал.1 от КСО, към което е представил удостоверителни документи съгласно чл. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС), необходими за преценка на правото и определяне размера на пенсията.

В хода на образуваното пенсионно производство след извършена преценка по представените първични документи за осигурителен стаж и доход и по данни от Регистъра на осигурените лица

(РОЛ), вкл. и от осигурител „РЕ-СТАРТ-72” ЕООД, ЕИК[ЕИК] за периода 01.03.2018 г. - 12.04.2020 г. и осигурител „АО-КОМПАНИ” ЕООД, ЕИК[ЕИК] за периода 13.01.2021 г. до 31.10.2023 г. на жалбоподателя е зачетен осигурителен стаж от първа категория труд и по чл. 104, ал. 2 от КСО - 00 години 09 месеца 22 дни; от втора категория труд - 04 години 09 месеца 27 дни и от трета категория труд - 32 години, 08 месеца и 28 дни. На основание чл. 104 от КСО общият осигурителен стаж превърнат към трета категория труд е 40 години 01 месеца и 16 дни.

Осигурителният стаж и доход са зачетени на жалбоподателя от осигурители „РЕ-СТАРТ-72” ЕООД и „АО- КОМПАНИ” ЕООД единствено по данни от РОЛ, тъй като удостоверителни документи за този стаж в посочените периоди не са представяни от К. със заявлението му за отпускане на пенсия.

Към датата на подаденото заявление от 10. 10.2024 г. Р. И. К. има навършена възраст 63 години 08 месеца.

След извършена преценка с Разпореждане № [ЕГН] от 16.12.2024 г. на длъжностно лице по ПО на жалбоподателя е отпусната лична пенсия за ОСВ пожизнено по чл. 68а, ал. 1 от КСО от 10. 10.2024 г.

С Писмо от 26.06.2025 г. в Дирекция „Пенсии” на ТП на НОИ С. град е постъпила информация от Дирекция „Краткосрочни плащания и контрол” (КПК). че след извършена проверка по разходите на държавно обществено осигуряване (ДОО) в осигурител „РЕ-СТАРТ- 72” ЕООД, ЕИК[ЕИК] приключила с обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21- 01876393/26.03.2025 г. резултати и издадени на дружеството Задължителни предписания № ЗД-1-21-01876448/26.03.2025г., са заличени служебно неправомерно подавани данни по чл. 5. ал. 4, т. 1 от КСО, чрез осигурителя за множество лица, за периода от 12.02.2018 г. до 30.11.2022 г.. сред които и за жалбоподателя Р. И. К., за периода от 01.03.2018 г. до 12.04.2020 г.

В Дирекция „Пенсии” е постъпила още информация от Дирекция КПК, че след извършената проверка в осигурител „АО-КОМПАНИ” ЕООД, ЕИК[ЕИК] приключила с обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-01868070/10.03.2025 г. резултати и издадени на дружеството Задължителни предписания № ЗД-1-21-01 868157/10.03.2025г., са заличени служебно неправомерно подавани данни по чл. 5. ал. 4, т. 1 от КСО, чрез осигурителя за 12 лица. за периода от м. 12.2020 г. до м. 10.2023 г., сред които и жалбоподателя Р. И. К.. за периода от 13.01.2021 г. до 31.10.2023 г.

С оглед постъпилата в Дирекция „Пенсии“ информация за заличаване на неоснователно подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от осигурител „РЕ-СТАРТ- 72” ЕООД, за периода от 01.03.2018 г. до 12.04.2020 г. и осигурител „АО-КОМПАНИ” ЕООД, за периода от 13.01.2021 г. до 31.10.2023 г. за Р. И. К. длъжностното лице по чл. 98 от КСО е предприело действия по реда на чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „г” от КСО, за преразглеждане на влязлото в сила разпореждане за отпускане на пенсия на жалбоподателя и за извършване на нова преценка, относно правото му на лична пенсия за ОСВ по чл. 68а, ал. 1 от КСО.

При извършената нова преценка от длъжностното лице по ПО е установено, че К. има осигурителен стаж от първа категория труд - 00 години 09 месеца 22 дни от втора категория труд - 04 години 09 месеца 27 дни и от трета категория труд - 26 години. 08 месеца и 4 дни. Общ осигурителен стаж превърнат към трета категория труд по реда на чл. 104 от КСО - 34 г. 00 м. 22 дни.

При така определения осигурителен стаж от длъжностното лице по ПО е установено, че към датата на заявлението 10. 10.2024 г. К. не отговаря на условията за придобиване право на лична пенсия за ОСВ по чл. 68а, ал. 1 от КСО и същата следва да му бъде отказана.

Съответно с Разпореждане № [ЕГН]/55 от 11.07.2025 г. на длъжностно лице по ПО, съгласно чл.

99 от КСО е отменено Разпореждане № [ЕГН] от 16.12.2024 г., с което на лицето е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст (ОСВ) по чл. 68а, ал. 1 от КСО. Разпореждането е постановено във връзка със заличени данни, подавани за К. по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от осигурител „РЕ-СТАРТ-72” ЕООД. ЕИК[ЕИК] за периода 01.03.2018 г. - 12.04.2020 г. и осигурител „АО-КОМПАНИ” ЕООД, ЕИК[ЕИК] за периода 13.01.2021 г. до 31.10.2023 г. тъй като след изключването им от общия осигурителен стаж, към датата на заявлението, за отпускане на пенсия Р. И. К. не отговаря на условията на чл.68а, ал. 1 и чл. 9, ал.1 от КСО.

Разпореждане № [ЕГН]/55 от 11.07.2025 г. на длъжностно лице по ПО е обжалвано пред Директора на ТП на НОИ – С.–град, който с Решение № 2153-21-261/26.08.2025 г., я е отхвърлил като неоснователна, като е посочил, са налице материалноправните предпоставки по чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „г” от КСО, тъй като когато се установи, че пенсията е неправилно отпусната, какъвто е процесния казус, влязлото в сила разпореждане по чл. 98 може да се отмени от органа, който го е издал. В Решение № 2153-21-261/26.08.2025 г. Директора на ТП на НОИ – С.–град е приел, че не се е установило престирането на труд от жалбоподателя при осигурителите. Наличието на подадено уведомление за сключен трудов договор и подаването на данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО не са достатъчни предпоставки, за да възникне осигурително правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение, изчислено по подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, тъй като не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Последното възниква само при упражняване на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, като формалното наличие на трудов договор, без реално да бъде извършвана трудова дейност, не води до възникването на осигурително правоотношение, което да поражда право на парични обезщетения. Административният орган е посочил, че в този смисъл е трайно установената съдебна практика на ВАС /Решение № 14866/02.12.2020 г. по адм. д. №11209/2020 г.; Решение № 15214/09.12.2020 г. по адм. д. № 11380/2020 г. Решение № 598 от 25.01.2022 г. на ВАС по адм. д. № 8377/2021 г., Решение № 1253 от 10.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 8679/2021 г.. Решение № 1446 от 16.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 9599/2021 г., Решение № 1458 от 16.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 9309/2021 г., Решение № 1592 от 21.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 8170/2021 г., Решение № 1805 от 24.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 272/2022 г., Решение № 1865 от 28.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 9305/2021 г. и др./ AO е посочил, че съобразно заличените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подавани от „РЕ-СТАРТ-72” ЕООД за жалбоподателя за периода от 01.03.2018 г. до 12.04.2020 г. и от „АО-КОМПАНИ” ЕООД за К. за периода от 13.01.2021 г. до 31.10.2023 г., водещи до намаляване на осигурителния му стаж, служещ за определяне правото му на лична пенсия за ОСВ по чл. 68а от КСО, за длъжностното лице по ПО, действащо в условията на обвързана компетентност се е породило задължение да се съобрази с новите обстоятелства и промяната на данните в РОЛ. Съгласно чл. 99, ал. 1, т. 2 б. „г” от КСО влязлото в сила разпореждане по чл. 98 от КСО може да се измени или отмени от органа, който го е издал по инициатива на органа, когато се установи, че пенсията е неправилно отпусната, какъвто се явява процесния случай, тъй като Р. И. К. не е осигурено лице за периода от 01.03.2018 г. до 12.04.2020 г. и от 13.01.2021 г. до 31.10.2023 г., вкл. и тези периоди не се зачитат за осигурителен стаж.

С оглед тези основни съображения е издадено Решение № 2153-21-261/26.08.2025 г. на Директора на ТП на НОИ – С.–град, което е оспорено пред АССГ.

От материалите по административната преписка се установява, че съгласно Констативен протокол № КВ-5-21-01876393/26.03.2025г.(л.98 и сл., дело, приложен втори път и на л. 132 и сл.), в който са обективирани резултатите от извършената проверка по разходите на ДОО от контролен орган на ТП на НОИ С.-град в осигурител „РЕ-СТАРТ-72” ЕООД. ЕИК[ЕИК] назначена със заповед на директора, след постъпил сигнал от Софийска районна прокуратура (СРГ1) в ТП на НОИ- С. град

за водено досъдебно производство №15109/2022 по описа па 09 РУ- СДВР е установено, че: Дружество "РЕ-СТАРТ-72" ЕООД, ЕИК[ЕИК] е вписано в Търговския регистър (ТР) на 14.10.2008 г. с управител и едноличен собственик на капитала Й. П. П. и адрес на седалище: -гр. С., [жк] бл. 114А: вх. А; ет. 3; ап. 5. На 06.10.2014 г. в ТР е вписана промяна в собствеността, като за едноличен собственик е вписан - П. М. П., а за управители Й. П. П. и П. М. П.. Съгласно промяна в ТР от 09.10.2014 г. дружеството е с едноличен собственик на капитала и управител - П. М. П., променен е и адреса на седалището: - [населено място], ж. к. "И. В.", [жилищен адрес]. Констатирано е, че П. М. П. е бил потърсен от неустановени лица, като се съгласило да стане "фиктивен управител" на няколко дружества в т. ч. и на "РЕ-СТАРТ-72" ЕООД. От страна на неустановените лица са му представени множество документи върху които П. положил подписа си, без да знае съдържанието им. П. П. не е извършвал дейност с дружеството, не е назначавал лица.

Съгласно Констативен протокол № КВ-5-21-01876393/26.03.2025г., осигурителят "РЕ-СТАРТ-72" ЕООД е с предмет на дейност: посреднически и комисионни сделки, външна и вътрешна търговия с всички видове хранителни, промишлени, занаятчийски и др. стоки, които не са забранени от закона, ремонтни услуги, участие на други дружества в страната и чужбина като извършване на всички видове услуги производствени дейности, споменати в чл. 1 от ТЗ и незабранени от закона. Към момента на проверката в ТР, дружеството е със статут „Развиващ дейност“, като по партидата има публикувани годишни финансови отчети за периода 2009 г.- 2013 г., 2018 г. - 2019 г. Установено е подадено за 2017 г. към Националния статистически институт Приложение № 11 с вх. №[ЕИК]/30.03.2018 г., в което е декларирано, че през 2017 г. дружеството не е осъществявало дейност по смисъла на Закона за счетоводство. По данни от ТР - „Данъчни регистри” - към 04.03.2025 г. "РЕ-СТАРТ-72" ЕООД е длъжник с неуредени публични вземания в размер на 142 009,64 лв.

Съгласно Информационната система на НОИ за П. М. П. последното подадено Уведомление по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда (КТ) е от осигурител „ТЕРАСТРОЙ ИНЖЕНЕРИНГ” ЕООД, ЕИК[ЕИК] на длъжност „строителен работник”, с основно трудово възнаграждение в размер на 310.00 лв., начална дата на сключване - 20.06.2007 г. и с дата на прекратяване - 20.01.2010 г. След тази дата за лицето няма подавани уведомления по чл. 62, ал. 4 от КТ, липсват и подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, като няма и обявено самоосигуряване.

При проверка в Информационната система на НОИ - „Регистър на трудовите договори” (РТД) е установено, че за периода от м. м. 01.2009 г. до м. 12.2022 г. от страна на "РЕ-СТАРТ-72" ЕООД са подадени 17 бр. уведомления за сключени трудови договори с 55 лица, на длъжности „ таксиметров шофьор“, „барман“, „автомонтьор“, „счетоводител“, „асистент човешки ресурси“, „оператор въвеждане данни“, „готвач“, „мениджър екип“. Направен е извод, назначените лица са с предходно или предстоящо служебно заличаване на осигурителни данни, след извършени проверки от контролните органи на ТП на НОИ- С. град в осигурители - "КАДЕМЛИЯТА 2012" ЕООД, ЕИК[ЕИК], "КАДЕМЛИЯТА 2017" ЕООД, ЕИК[ЕИК]. "РЕЯ 64" ЕООД, ЕИК[ЕИК]. "ОА - КОМПАНИ" ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Т. е. едни и същи лицата са "прехвърляни" по трудови правоотношения през цитираните дружества.

Счетоводното обслужване на дружествата е осъществявано от едно и също лице.

При извършена справка в „Регистър приход“ в ИС на НОИ е установено, че от ноември 2012 г. до декември 2022 г. няма данни за внесени дължими осигурителни вноски по фондовете на ДОО, като към дата на проверката на „РЕ-СТАРТ-72" ЕООД задълженията за наетите по трудови правоотношения лица са установени в размер на 45 367, 27 лв.

Констатирано е, че от "РЕ-СТАРТ-72" ЕООД, ЕИК[ЕИК] са представяни приложения по

реда на Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавно обществено осигуряване (НПОПДОО) за 7 лица, като общата платена сума от фонд ДОО е в размер на 22 021, 67лв.

Съгласно констатациите по КП № KB-5-21-01876393/26.03.2025г. още, в хода на проверката е изпратено искане до ИА "Главна инспекция по труда" - [населено място] за извършване на проверка в "РЕ-СТАРТ-72" ЕООД и установяване на реално извършвана трудовата дейност от лицата, за които са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ.С писмо вх. № 1042-21-3#28/27.01.2025 г. от ТД на НАП С. офис "Център" е получена информация, че след извършена проверка в ИС на НАП по отношение на дружеството са установени подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. (с код на икономическа дейност -4939- "друг пътнически сухопътен транспорт") и 2019 г. (с код на икономическа дейност -4932- "пътнически автомобилен транспорт без разписание") с краен финансов резултат - счетоводна загуба. Има данни за 1 бр. ФУ с дата на въвеждане в експлоатация- 03.02.2012 г. и дата на дерегистрация- 07.10.2014 г. с тип на обекта "ресторант" с адрес - [населено място],[жк], Бл. 114А. Дружеството не е регистрирано по ЗДДС, от същото не са подавани данни за справки по чл. 73, ал. 6 от ЗДДФЛ за изплащани възнаграждения на "наети" лица. Данните по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и уведомленията по реда на чл. 62, ал. 5 от КТ са подавани по ел. път с КЕП с автор П. М. П. и А. Н. К..

Посочено е още, че от страна на Дирекция „Инспекция по труда“ С. е предоставена информация, съгласно която, въпреки всички предприети действия от страна на инспекторите при ИТ (посещение на адреса на управление, където не е открит обект), контакт с управителя на "РЕ-СТАРТ-72" ЕООД или лица, които да го представляват, не е осъществен.

Потърсено е и съдействие от страна на 02 РУ- СДВР, като от страна на полицейските служители не е установено местонахождението на управителя.

Съгласно КП № KB-5-21-01876393/26.03.2025г. от ИА "Автомобилна администрация" е получен отговор, че след извършена справка в Единния таксиметров регистър, е установила, че на "РЕ-СТАРТ-72" ЕООД няма издавано удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници.

От контролните органи при НОИ до лицата наети по трудови правоотношения в проверяваното дружество са изпратени писма за събиране на сведения и пояснения за изясняването на факти и обстоятелствата, свързани с възникването на осигуряване по смисъла на чл. 10. ал. 1 от КСО и § 1. т. 3 от ДР на КСО, чрез "РЕ-СТАРТ-72" ЕООД. Съгласно отразеното в констативния протокол пощенската пратка с писмо до Р. К. е получена от лицето, като при явяването си в сградата на ТП на НОИ- С. град жалбоподателят е декларирал полагане на труд в "РЕ-СТАРТ-72" ЕООД. като "таксиметров шофьор", но "не помни" името на работодателя си и на колеги с които е работил. Посочил е, че получавал заплатата си "от оборота".

С оглед установеното от извършените проверки, както и липсата на задължителен лиценз за извършване на таксиметрова дейност е прието от контролните органи на ТП на НОИ - С. град, че осигурител "РЕ-СТАРТ-72" ЕООД. ЕИК[ЕИК] не е извършвал стопанска дейност по смисъла на Търговския закон от 01. 01.2018 г. до момента на приключване на проверката -26.03.2025г., която да предполага наемане на лица по трудов договор. В хода на проверката не са установени никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството, които да обуславят изплащане на възнаграждения, за които са подавани данни в РОЛ.

На осигурител „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] са дадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01876448/26.03.2025 г. (л.135) за заличаване на подадените от дружеството данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за множество лица за периода 12.02.2018г. - 30.11.2022г., в т.ч. и за жалбоподателя за периода от 01.03.2018 г. до 12.04.2020 г. След влизането им в сила, на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 данните са заличени служебно.

По отношение на осигурител „АО-КОМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] съгласно обективизираните в Констативен протокол № КВ-5-21-01868070 от 10.03.2025г.(л. 102) резултати от извършената, въз основа на издадена заповед на директора на ТП на НОИ С.-град, проверка по разходите на ДОО е установено, че „АО - КОМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е регистрирано с вписване в ТР н 17.12.2020 г. със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н „В.“, [улица]. Предмет на дейност на дружеството: авто - сервизни услуги; таксиметрови услуги за превоз на пътници и товари на дружества, организации и граждани в страната и чужбина комиссионни, спедиционни и превозни сделки; отдаване на МПС под наем; лизинг; производство и търговия с програмни продукти, както и всяка друга дейност, незабранена от закона. Капитанът на дружеството е в размер на 10, 00 лв., едноличен собственик и управител на дружеството А. М. О.. От дружеството има публикувани годишни финансови отчети за 2021 г. със статус "отказ" и 2022 г. със статус "обработка се". Посочена е икономическа дейност: търговия на едро и дребно с автомобили и мотоциклети, техническо обслужване и ремонт. По данни от ТР е установено, че А. М. О. е едноличен собственик и управител на още две дружества - „СКУБИЛИНК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „КАДЕМЛИЯТА- 2017“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]. за което след извършена проверка от контролните органи на НОИ, служебно са заличени подаваните данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Съгласно констатациите по КП № КВ-5-21-01868070 от 10.03.2025г., за осъществяване на контакт с управителя А. О. в предходната проверка на „АО - КОМПАНИ“ ЕООД и в паралелната такава на „КАДЕМЛИЯТА-2017“ ЕООД от контролните органи са предприети действия, като от компетентните органи на СДВР е поискано съдействие за осъществяване на контакт с управителя А. М. О.. В отговор от страна на 03 РУ- СДВР е предоставена информация, че от полицейските инспектори е посетен адресът посочен, като постоянен и настоящ на А. О., като на същия е установено, че лицето не пребивава на адреса. От проведените оперативно -издирвателни мероприятия е установено, че А. О. се намира в Затвора- С.. От ГДИН е предоставена информация, че А. О. е въдворен в Затвора С. на 23.12.2022 г. и е освободен на 10.11.2023 г. поради изтърпяване на наказанието си лишаване от свобода.

При проверка в РТД е установено, че от осигурител „АО - К.“ ЕООД са подадени уведомления по чл. 62. ал. 5 от КТ за 12 лица в периода от м. 12.2020 г. до м. 10.2023 г. на длъжности „началник ремонтна работилница“. „автомонтьор“ „програмист системи за управление на бази данни“, „технически сътрудник“, „автомеханик“, „оператор въвеждане на данни“ и „оператор записващи устройства“.

От извършена проверка в Регистър на представените болнични листове и приложенията към тях е установено, че има представени от дружеството документи за изплащане на парични обезщетения за временна неработоспособност за 4 лица, като изплатените обезщетения са в общ размер 18 986,08 лв.

От страна на „АО - К.“ ЕООД са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за периода от м.12.2020 г. до м.10.2023 г. за 12 лица с вид осигурен „01“ и 1 лице вид

осигурен „14“.

При извършена справка в „Регистър приход“ в ИС на НОИ е установено, че за периода от м.12.2020 г. до м. 10.2023 г. от „АО - К.“ ЕООД не са превеждани осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, като към момента на проверката задължението на дружеството е в размер на 92 703,67 лв.

Съгласно констатациите по КП № KB-5-21-01868070 от 10.03.2025г още за осъществяване на контакт с дружеството от контролните органи на ТП на НОИ- С. град на 16.01.2025 г. до адреса вписан за седалище на дружеството е изпратено искане по чл. 108 от КСО за явяване на управител/ упълномощено лице и представяне на документи за извършване на ревизията. Пощенската пратка е върната в цялост, като „непотърсена“. Извършено е посещение на адреса, но не е осъществен контакт с управител или упълномощено лице. Поискано е съдействие от органите на СДВР , но лицето А. О. не е намерено/установено.

От ТД на НАП С. - офис „В.“ е предоставена информация, че след извършена справка в ИС на НАП по отношение на „АО - КОМПАНИ“ ЕООД е установено, че от дружеството е подадена годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за финансовата 2021 г. с деклариран приходи в размер на 46 394, 00 лв.деклариран разходи в размер на 82 114, 00 лв. и отрицателен финансов резултат -счетоводна загуба в размер на 35 720.00 лв.; съставителят на ГФО е А. М. О.; декларираната основна дейност е с код 4932 - „пътнически таксиметров транспорт“.От страна на дружеството няма подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020 г. 2022г. и 2023 г.

Данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за лицата с подадени уведомления за сключени трудови договори с дружеството са подавани по електронен път, с КЕП от 21.12.2020 г. с титуляр „КАДЕМЛИЯТА 2017“ ЕООД и автор на удостоверението за КЕП - А. М. О..

От страна на АИ ГИТ - С. е предоставена информация, съгласно която въпреки всички предприети действия от страна на инспекторите на ИТ контакт с управителя на дружеството или лица, които да го представляват не е установен, местонахождението на "АО - КОМПАНИ" ЕООД не е намерено, проверка по спазване на трудовото законодателство не е извършена.

От контролните органи при НОИ до лицата "наети" по трудови правоотношения в проверяваното дружество в т.ч. и до жалбоподателя са изпратени писма за събиране на сведения и пояснения с цел изясняването на факти и обстоятелствата, свързани с възникването на осигуряване по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, т. 3 от ДР на КСО. чрез " АО - КОМПАНИ" ЕООД.Пощенските пратки са върнати в цялост, като "непотърсени от получателя".

На дружеството „АО - К.“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01868157/10.03.2025г. (л. 131) на контролен орган на ТП на НОИ С.-град за заличаване на неоснователно подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за множество лица в т.ч. и за жалбоподателя за периода от 13.01.2021 г. да 31.10.2023 г. След влизането им в сила, на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. данните са заличени служебно.

По делото са приобщени документите от административната преписка и представените от страните. Събрани са и гласни доказателствени средства.

Разпитана е св. А. Н. К., която твърди, че РЕ-СТАРТ- 72" ЕООД и „АО-КОМПАНИ“ ЕООД са извършвали реално икономическа дейност, както и че жалбоподателят е осъществявал реално трудова дейност в тези дружества. Тези й показания не се

кредитират, тъй като се опровергават от констатациите по констативните протоколи , обективирани резултатите от извършените проверки, от показанията на разпитания свидетел П. М. П.. В тази връзка следва да се отбележи, че св. А. Н. К. заявява в показанията си в с.з.от 06.11.2025г.: „Познавам лично управителя на дружеството П. М., той ме е назначил с трудов договор...виждала съм сключен трудов договор на жалбоподателя и с двете фирми „РЕ-СТАРТ- 72“ ЕООД и „АО-КОМПАНИ“ ЕООД “. Същевременно свидетелят П. М. П. е категоричен в показанията си в с.з. от 26.03.2026г.: „Не съм се разписвал като управител на дружеството на трудов договор. С никого нямам такива“. Обратно на казаното от К., че М. я е „ назначил с трудов договор“, св. М. е категоричен, че никого не е назначавал в „ РЕ-СТАРТ- 72“ ЕООД . Също така,за да не кредитират показанията на К. се отчете и нейната заинтересованост, като същата заявява : „Искам да кажа, че обжалвам първичното разпореждане и още нямам решение на НОИ“, и е видно, че на „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] са дадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01876448/26.03.2025 г. (л.135) за заличаване на подадените от дружеството данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в това число за А. Н. К..

По делото е разпитан свидетелят П. М. П., който красноречиво посочва в показанията си : „...Имам няколко дружества, но само по документи. Не помня дружество „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД. Относно това кога съм придобил тази фирма не помня коя година, но такива бяха обстоятелствата прехвърлиха ми тези дружества. Те са няколко дружества. Не познавам никого от тази фирма „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД, просто ми прехвърлиха дружеството и написах генерално пълномощно на някакво лице, но нямам представа какво съдържаеше то. Бях при един нотариус и всичко мина при него. След като ми дадоха тези документи направих едно пълномощно на жена, но не знам каква длъжност е изпълнявала тя. После ходихме и при други нотариуси. Не познавам жалбоподателя, който присъства в залата,никога не съм го виждал. Не съм назначавал на трудов договор, не съм плащал трудово възнаграждение на никого от тези дружества, който са прехвърлени на мое име. Никога не съм се осигурявал и никога не съм бил на трудов договор. Относно дружество „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД ме викаха в Областна Дирекция МВР, викаха ме и в икономическа полиция за множество дружества.... С тези дружества на мое име никога не съм извършвал икономическа дейност. От годината, в която лежах в затвора, след това бях три години в Ч. и една година в Германия... Не съм се разписвал като управител на дружеството на трудов договор. С никого нямам такива. .. При нотариусите всичко беше готово аз само разписах. Не прочетох какво пише в пълномощното, но знаех, че се отнася за това, че ми прехвърлят фирми. Извън тези документи и пълномощни за прехвърляне на фирми, не съм разписвал други за тези дружества. Дадох ми една папка с документи и ми посочваха къде да се разписвам...“. От показанията на свидетелят П. М. П./ едноличен собственик на капитала и управител на „ РЕ-СТАРТ- 72" ЕООД/ се установява, че не е извършвана икономическа дейност с дружеството, че не е назначавал лиза по трудов договор в собственото си дружество. Показанията на свидетеля П. относно правно- релевантните факти и обстоятелства се кредитират като достоверни, тъй като са логични и последователни, както и кореспондират изцяло с извършената проверка по разходите на държавно обществено осигуряване (ДОО) в осигурител „РЕ-СТАРТ- 72" ЕООД, ЕИК[ЕИК] приключила с обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21- 01876393/26.03.2025 г. резултати. Горните изводи не се опровергават от представените от жалбоподателя ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ на св. А. К.

При така установената факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в преклузивния 14 дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол е Решение № 2153-21-261/26.08.2025 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, с което е оставена без уважение жалбата на Р. И. К. срещу Разпореждане №[ЕГН]/55 от 11.07.2025г.. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване. Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, приложима в настоящото производство по силата на чл. 118, ал. 3 от КСО, съдът дължи служебна проверка на оспорения административен акт, която не се ограничава до наведените в жалбата оплаквания, а обхваща всички основания за законосъобразност по чл. 146 от АПК, а именно – наличие на компетентност на издалия акта орган, спазване на установените административнопроизводствени правила и материалноправни разпоредби, съответствие с изискванията за форма, както и съобразяване с целта на закона.

Оспореното Решение № 2153-21-261/26.08.2025 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град е валидно. По делото няма спор, а и с оглед разпоредбата на чл. 117, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, б. "а" КСО следва, че обжалваният административен акт е издаден от материално и териториално компетентен орган- директор на ТП на НОИ – С. -град / видно от приложената на л.111 от делото заповед на управителя на НОИ/. Разпореждане № [ЕГН]/55 от 11.07.2025г.. на длъжностно лице по ПО е издадено от компетентен орган/ видно от приложената заповед № 1015-21-247/04.12.2018г./.

Решението на директора на ТП на НОИ – С. -град е обективизирано в изискуемата от закона писмена форма, притежава съдържанието по чл. 59, ал. 2 от АПК и отговаря на изискването за мотивираност по чл. 117, ал. 3 от КСО. В него са индивидуализирани издалият го орган, релевантните фактически и правни основания, въз основа на които е формирана волята на административния орган, и е постановен ясен и недвусмислен диспозитив. Актът съдържа и указания относно реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване, като е надлежно датиран и подписан.

При постановяване на оспореното решение не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същото е издадено в хода на контролно-административно оспорване, последното представляващо абсолютна предпоставка за провеждане на настоящото съдебно такова.

Оспореното решение се явява и материалноправно законосъобразно, като съображенията са следните:

Съгласно чл. 68а ал.1 от КСО, лицата, които имат изискуемия осигурителен стаж по чл. 68, ал. 2, могат по тяхно желание да се пенсионират до една година по-рано от възрастта им по чл. 68, ал. 1. Пенсията се отпуска от датата на заявлението и се изплаща в намален размер пожизнено. В случая, с Разпореждане № [ЕГН] от 16.12.2024 г. на длъжностно лице по ПО на жалбоподателя е била отпусната лична пенсия за ОСВ пожизнено по чл. 68а, ал. 1 от КСО от 10. 10.2024 г. Това се случило след извършена преценка по представените първични документи за осигурителен стаж и доход и по данни от Регистъра на осигурените лица (РОЛ), вкл. и от осигурител „РЕ-СТАРТ-72” ЕООД, ЕИК[ЕИК] за периода 01.03.2018 г. - 12.04.2020 г. и осигурител „АО-КОМПАНИ” ЕООД, ЕИК[ЕИК] за периода 13.01.2021 г. до 31.10.2023 г. на жалбоподателя е зачетен осигурителен стаж от първа категория труд и по чл. 104, ал. 2 от КСО - 00 години 09 месеца 22 дни; от втора категория труд - 04 години 09 месеца 27 дни и от трета категория

труд - 32 години, 08 месеца и 28 дни. На основание чл. 104 от КСО общият осигурителен стаж превърнат към трета категория труд е 40 години 01 месеца и 16 дни.

В случая, с оглед извършените проверки на НОИ, НАП, ГИТ, е прието че дружествата „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД и „АО-КОМПАНИ“ ЕООД не са извършвали търговска дейност по смисъла на Търговския закон, която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Не са установени данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружествата, които да обуславят изплащане на възнаграждения, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица. В тази връзка е прието, че жалбоподателят, за който има подадени данни за сключени трудови договори, няма качеството на осигурено лице, тъй като не се установяват данни реално да е упражнявал трудова дейност, като една от императивно изискуемите предпоставки по чл.10, ал.1 от КСО за съществуване на осигурително правоотношение.

Съгласно чл. 98, ал. 1 от КСО пенсиите и добавките към тях се отпускат, изменят, осъвременяват, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане. Влязлото в сила разпореждане по чл. 98, с което пенсията е първоначално отпусната, може да се отмени съгласно чл. 99, ал. 1, т. 2, буква "г" от КСО от органа, който го е издал, когато се установи, че пенсията е неправилно отпусната, както в случая. В тази връзка коректно е прието в оспореното решение на директора на ТП на НОИ -С. град, че в резултат на новите данни от проверките неправилно се явява зачетения (с Разпореждане № [ЕГН] от 16.12.2024 г. на длъжностно лице по ПО) осигурителен стаж на жалбоподателя от осигурител „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за периода 01.03.2018 г. - 12.04.2020 г. и осигурител „АО-КОМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] за периода 13.01.2021 г. до 31.10.2023 г. Без този стаж в „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД и „АО-КОМПАНИ“ ЕООД не са налице предпоставките на чл.68 а ал.1 от КСО за отпускане на пенсия. Съответно, правилно в оспореното решение директорът на ТП на НОИ е приел, че законосъобразно при наличие на материалноправните предпоставки на чл. 99, ал. 1, т. 2, буква "г" от КСО, с Разпореждане №[ЕГН]/55 от 11.07.2025г. на ДЛ по ПО е отменено Разпореждане № [ЕГН] от 16.12.2024 г. с което е била отпусната лична пенсия за ОСВ пожизнено по чл. 68а, ал. 1 от КСО от 10. 10.2024 г. на жалбоподателя.

Законосъобразно в оспореното пред АССГ Решение № 2153-21-261/26.08.2025 г. на директора на ТП на НОИ – С.–град е прието, че пенсията е била неправилно отпусната, тъй като Р. И. К. не е осигурено лице за периода от 01.03.2018 г. до 12.04.2020 г. и от 13.01.2021 г. до 31.10.2023 г., вкл. и тези периоди не се зачитат за осигурителен стаж, респективно са били налице предпоставките по чл. 99, ал. 1, т. 2, буква "г" от КСО.

Това е така, защото от доказателствата по делото, относно спорния осигурителен стаж в „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД и „АО-КОМПАНИ“ ЕООД съдът намира, че жалбоподателят не отговаря на изискването по § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО. Понятието "осигурено лице" по смисъла на част първа от КСО е дефинирано легално в разпоредбата на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, според която такава е „физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и чл. 4а1, ал. 1, за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5“. Нормата на чл. 10, ал. 1 КСО сочи, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Не отговарят на обективното положение твърденията на жалбоподателя, че АО е приел,

че е следвало да бъде заличен осигурителен стаж, поради неплащане на осигурителни вноски от осигурителите. Това, което е приел и Директорът на ТП на НОИ- С. – град, и което приема съда, е горепосоченото, че жалбоподателят не отговаря на изискването по § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО, относно двете спорни дружества- работодатели/ осигурители, тъй като не е извършвал трудова дейност в „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД и „АО-КОМПАНИ“ ЕООД.

От извършените проверки, резултатите от които са обективирани в Констативен протокол № KB-5-21- 01876393/26.03.2025 г. и Констативен протокол №KB-5-21-01868070/10.03.2025г., които са официални свидетелстващи документи в смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, се установява, че осигурителите - дружествата „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД и „АО-КОМПАНИ“ ЕООД не са извършвали търговска дейност по смисъла на Търговския закон, която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ. Не са реализирани приходи от търговска дейност на дружествата „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД и „АО-КОМПАНИ“ ЕООД, които да обуславят изплащане на възнаграждения, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица. Видно от Констативен протокол № KB-5-21- 01876393/26.03.2025 г. от страна на ИА „Автомобилна администрация“ е установено, че след справка Единния таксиметров регистър е констатирано, че осигурителят „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД няма издавано удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници. Съгласно отразеното в констативния протокол жалбоподателя К. при явяването си в сградата на ТП на НОИ- С. град е заявил полагане на труд в "РЕ-СТАРТ-72" ЕООД като "таксиметров шофьор". Неоснователно с жалбата си до съда К. продължава да настоява, че е полагал труд по трудов договор като "таксиметров шофьор" в полза на работодател / осигурител "РЕ-СТАРТ-72" ЕООД. Обективно това не е възможно, предвид отразеното в констативния протокол, че след справка Единния таксиметров регистър е установено, че осигурителят „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД няма издавано удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници. Обстоятелството, че жалбоподателя не е полагал труд по трудово правоотношение с "РЕ-СТАРТ-72" ЕООД се потвърждава и от красноречивите показанията на свидетеля П. М. П./ едноличен собственик на капитала и управител на „ РЕ-СТАРТ- 72" ЕООД/ , цитирани във фактологията, от които е видно, че не е извършвана икономическа дейност с дружеството, че не е назначавал лица по трудов договор в собственото си дружество и не познава нито едно от лицата, за които са подавани данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Отделен е въпросът, че и само без осигурителния стаж в осигурител „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД пенсията по чл. 68а, ал. 1 от КСО на жалбоподателя пак ще се явява неправилно отпусната, тъй като жалбоподателят пак няма да има изискуемия осигурителен стаж. Правото уважава справедливостта - „Lex respicit aequitatem“, а обсъдените по делото доказателства в тяхната съвкупност сочат, че жалбоподателят не е полагал труд по трудово правоотношение за работодатели/ осигурители „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД и „АО-КОМПАНИ“ ЕООД, а данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са подавани за получаване на осигурителни права, каквито не се следват.

От друга страна, осигурителния стаж и доход са зачетени на жалбоподателя в осигурители „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД и „АО-КОМПАНИ“ ЕООД единствено и само по данни от РОЛ, тъй като удостоверителни документи за този стаж в посочените периоди не са представяни от К. със заявлението му за отпускане на пенсия. От жалбоподателят не са ангажирани доказателства за реално полагане на труд от негова страна в полза на

дружествата „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД и „АО-КОМПАНИ“ ЕООД като таксиметров шофьор и автомонтьор. В разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж е посочено, че „осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец“. Според ал. 3, документите по ал. 1 се издават въз основа на ведомости за заплати, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд. Първичният документ, в който се съдържат данните за осигурителния стаж на лицето, са изплащателните ведомости, а трудовите и служебни книжки, и други документи по утвърден образец (включително УП-2, УП-3 и УП-30) са вторични документи, които отразяват вече направените записвания в изплащателните ведомости. В случая не са представени ведомости за заплати, трудови договори или издадени от осигурителите удостоверителни документи по образец. Не са ангажирани доказателства за заемани длъжности от жалбоподателя в дружествата „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД/ като таксиметров шофьор/ и „АО-КОМПАНИ“ ЕООД/ като автомонтьор/. Следователно, с оглед изложеното по делото не е доказано от жалбоподателя, че реално е осъществявал трудова дейност в полза на дружествата през процесните периоди.

Следва да се добави, във връзка с доводите на жалбоподателя, че в случая са заличени данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подавани от „РЕ-СТАРТ-72“ ЕООД за периода от 01.03.2018 г. до 12.04.2020 г. и от „АО-КОМПАНИ“ ЕООД за периода от 13.01.2021 г. до 31.10.2023 г. за жалбоподателя. Относно въпросните задължителни предписания за заличаване на данните, според актуалната понастоящем практика на административните съдилища, осигурените лица в производството по издаване на задължителни предписания са пряко и непосредствено засегнати от издавания административен акт, търпят последиците от заличаване на осигурителните им данни, но са лишени от правото да участват като страна в това административно производство. В случая липсват данни предписанията да са били надлежно оспорени от осигурителя, поради което са породили правното действие на стабилен административен акт, който следва да бъде съобразен в настоящото производство. Тъй като лицето не е участвало в производството по издаването им и в това по евентуалното оспорване на задължителните предписания (за каквото в случая липсват данни), за него няма пречка, при условията на главно и пълно доказване да установи действителното осъществяване на трудовата функция, респ. съществуващо осигурително правоотношение. Т. доказване от негова страна обаче в случая не е проведено.

Относно доводите в жалбата касателно “изтекла давност за изключването на осигурителния стаж на жалбоподателя за периода от този осигурител”, конкретни разпоредби не са посочени и аргументи в тази насока не са изложени. Въпреки това съдът отговоря и на това възражение, а именно че визираната от жалбоподателя „давност“ не е установена в КСО. На първо място следва да се отбележи, че в процесния случай следва да се съблюдават освен общите разпоредби на АПК приложими по отношение на предпоставките за образуване, прекратяване, възобновяване и произнасяне в хода на административните производства, но и тези на Кодекса за социално осигуряване, явяващи се специални към АПК и уреждащи особените производства по процесната материя. В разпоредбата на чл. 99 от КСО се съдържа специална регламентация относно органа оправомощен да отмени или измени влязло в сила разпореждане, постановено в производство по заявление за отпускане на пенсия, както и условията, при които е допустимо да се разгледа такова искане по същество. В

КСО / чл. 99 от Кодекса/ няма времево ограничение на възможността, при установени неправилно отпуснати осигурителни плащания от ДОО, длъжностното лице да упражни правото си да преразгледа влязъл в сила административен акт. Тази правна възможност съществува неограничена със срок във времето с цел да се преустанови неоснователното изплащане на средства от публичните фондове на ДОО. Давностни срокове действително са предвидени по чл. 115 от КСО, но те касаят установени вземания на ДОО, респ. вземания на правоимащите от ДОО, като не се отнасят към задължението неправилно отпуснатите осигурителни плащания да бъдат прекратени.

С оглед изхода на делото основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, платимо от жалбоподателя. Съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, съдът определя възнаграждението в минималния размер от 200 лева, която сума превалутирана съгласно Закон за въвеждане на еврото в Република България, се равнява на 102,26 евро, като в полза на ответника следва да бъде присъдена и заплатената от същия сума от 12,78 евро за разноски за свидетел, всичко разноски в размер на 115, 04 евро.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, Трето отделение 81-ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Р. И. К., [ЕГН], от [населено място],[жк],524, вх.“А“, ет.4, ап.15, чрез адв. Г. У.,съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1,ап. 3, тел. , срещу Решение № 2153-21-261/26.08.2025 г. от директора на ТП на НОИ – С.–град, с което е оставена без уважение жалбата на Р. И. К. срещу Разпореждане №[ЕГН]/55 от 11.07.2025г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

ОСЪЖДА Р. И. К., [ЕГН], от [населено място],[жк],524, вх.“А“, ет.4, ап.15, да заплати на Национален осигурителен институт сумата от 115, 04 евро за разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: